

Na elf jaar neemt predikant Wim Hortensius afscheid van Zwolle

“Hier heb ik mijn vleugels kunnen uitslaan”

Concrete ervaringen. Verwondering of verbijstering. Voor predikant Wim Hortensius hangen ze nauw samen met wat geloven is. Op zondag 6 september viert hij zijn 25-jarig ambtsjubileum en neemt hij afscheid van de Oosterkerk gemeente. Deze dienst begint om 10.00 uur. Op zondag 13 september om 15.00 uur doet hij intrede in de Adreaskerk in Hattem. “Het waren elf bewogen jaren in Zwolle”, zegt Wim Hortensius in dit interview met Theo Brand.

“Als predikant mag je midden tussen de mensen staan en samen met hen optrekken. In Zwolle gebeurde dat met sommige mensen elf jaar lang en met anderen soms één moment - en natuurlijk alles daar tussenin. Het is bijzonder om te merken hoeveel vertrouwen je als predikant krijgt.”

Het afscheid nemen van mensen valt hem niet mee. “Ik ben een paar dagen naar een klooster geweest om stil te staan bij dit afscheid en bij wat komen gaat. Wat op mijn weg komt, ervaar ik als méér dan een nieuwe betrekking. Ik wil open staan voor wat er van mij gevraagd wordt.”

Is het toeval dat hij op de beslissende dag tijdens het rijden over de IJsselbrug van Zwolle naar Hattem precies dát muziekstuk op de radio hoorde dat hem zo enorm inspireert? “Weten doe je dat natuurlijk niet. Maar zo’n moment ervaar ik als een knipoog, een wonder. Geloven staat niet los van wat mensen beleven en ervaren. In de kerk moet je juist dáár de aansluiting zoeken.”

Kunst

Logisch dus dat bijvoorbeeld schilderkunst, muziek, Bibliodrama en een ‘Nacht van Waken’ zo belangrijk voor hem zijn. “Wat raakt mensen en waarom?” Tijdens de Klinisch Pastorale Vorming voor predikanten die hij ooit doorliep, riepen kunstmeditaties iets in hem wakker. “Kunst opent je horizon of kan ergens een nieuw licht op werpen. Ik ben ervan overtuigd dat dit samenhangt met spiritualiteit. Geloven als vrouwen op een mogelijkheid buiten de geijkte lijntjes en verwachtingen om.” Tijdens een bijeenkomst van de

Gespreksgroep 50plus in de Oosterkerk raakte hij geïnspireerd door een inleiding van predikant en kunstenaar Ruud Bartlema over Marc Chagall. “Dat kwam echt bij me binnen. Ik bezocht Bartlema’s atelier. Tijdens een studieverlof bezocht ik de kathedraal van Metz met de gebrandschilderde ramen van Chagall en het museum met zijn kunst in Nice. Later ging ik met gemeenteleden naar exposities in onder meer Münster en Brussel. De vrije interpretatie van de Bijbel door Chagall spreekt me aan. Juist in de interactie tussen iemands leefsituatie of het wereldgebeuren enerzijds en het Bijbelverhaal anderzijds, kan een nieuw inzicht ontstaan. Het levende Woord ontstaat niet buiten ons om.”

Voor Wim Hortensius komt dit bijvoorbeeld tot uitdrukking in een schilderij van de gekruisigde Christus door Chagall. “De schilder plaatst Christus midden in een moderne wereld van onrecht. Jezus wordt afgebeeld als een lijdende jood, voor die tijd heel revolutionair. Chagall past niet in een religieus of kunstzinnig hokje. Uit verschillende tradities haalde hij inspiratie om zijn eigen weg te kunnen gaan. Dat eigen spoor volgen spreekt mij aan.”

Mogen zijn wie je bent

Authenticiteit is belangrijk voor de predikant: mogen zijn wie je bent. Dat is voor hem ook reden geweest om contact te zoeken met het COC. Om vanuit de kerk en het COC samen na te denken over geloof en homoseksualiteit zodat jonge mensen kunnen ontdekken dat geloof, Bijbel en kerk veel te melden hebben over wie mensen echt mogen zijn in lief-

de en trouw. “COC Zwolle omvat een grote regio. Als predikant in Hattem hoop ik daarom door te gaan met het voeren van deze gesprekken.”

Bibliodrama

Authenticiteit en beleving worden ook zichtbaar in Bibliodrama: het samen verbeelden en beleven van een Bijbelverhaal vanuit diverse posities zodat er communicatie ontstaat tussen jou, het verhaal en de ander of de Ander. Wim Hortensius – die ook een opleiding tot Bibliodrama-leider volgde - begeleidde veel van deze bijeenkomsten.

Inspirerend noemt hij het jeugd- en jongerenwerk. Vijf keer maakte hij met jongeren een diaconale reis naar Oekraïne en vijf keer bezocht hij met jongeren de oecumenische kloostergemeenschap Taizé in Frankrijk. “De open blik en onbevangenheid van jongeren... alles ligt open. Er is veel spontaniteit en dat houdt je zelf ook jong!”

Consulent

Voor de Emmaüskerk was hij drie jaar consulent en binnen de classis trad hij op als visitator. Ook de oecumenische contacten met onder meer rooms-katholieken hebben hem geïnspireerd.

In en rond de Oosterkerk is het niet altijd makkelijk geweest voor mensen en was de situatie vanwege het samengaan van wijkgemeenten soms ronduit weerbarstig. Niettemin is de nieuwe Oosterkerk-gemeente tot bloei gekomen en kijkt Wim terug op een goede en mooie tijd. “Hier heb ik mijn vleugels kunnen uitslaan.”